

Sextus phisicorum.

Item augustinus contra felicitium diffiniens creaturam dicit. Creatura est ex eo q aut adhuc non est aut aliquando non fuit rei cuiuslibet corruptibilis quantum in se est per omnipotentis dei voluntatem facta substantia ex hac definitione patet propositum. Item hugo de sacramentis libro primo ait dei omnipotentis virtus inestimabilis non poterat aliud preter se habere coeternum igitur.

¶ Decimo septimo. Si mundus potuisset esse ab eterno. Sequeretur q nunc infinitum esset pertransitum quia infiniti dies preterierunt. Item quilibet dies preteritus fuit futurus ergo omnes fuerunt futuri ergo aliqd precessit oēs dies preteritos. Item se quer. f q nō fuissent plures dies, q anni quia fuissent infiniti anni q tamen hoc sit falsum patet quia quilibet annus habet plus q trecentos dies. Item tūc infinito posset fieri additio p qz toti tempori pterito addetur dies hodierna. Item si mundus fuisset ab eterno sequeretur q nunc essent infinite anime quod est impossibile. Et patet consequentia quia anima est immortalis et semper fuissent homines alias mundus non fuisset completus.

¶ Decimo octavo. Non est possibile omnes equos esse genitos sed oportet q primus equus sit p creationem ergo deus creavit primum equum. Sz ubi datur primum non proceditur in infinitum ergo non fuerunt infiniti equi et per consequens non fuerunt ab eterno. Item phis. 5. phis. habet p inconveneri q gñatio sit eterna qz alias pcederet in infinitum in generationibus quod reputat impossibile. Item in causis efficientibus non proceditur in infinitum ergo nec in generationibus quod tamen esset necessarium si mundus iste durasset ab eterno. Item manifeste apparet artes et habitationes incepisse esse in deter minato tempore ergo mundus non fuit ab eterno.

¶ Decimo nono. Ponatur q deus creaverit fortez ab eterno cum vxore et q quolibet anno generaverint sequeretur q infiniti homines fuissent iter se tem et instans presens quod est impossibile quia ex tremis finitis non contingit media esse infinita. Item sequeretur q pars esset maior suo toto quia signetur totum tempus preteritum preter hanc septimanam iam preteritam et sit a. totum vero tempus cū hac septimana sit b. Et totum tempus futurum preter proximum septimanam sit c. Totum vero tempus futurum cum proxima septimana sit d. Tunc a. est equale b. et d. est maius q c. et c. est equale cum b. ergo a. est maius q b. cuius est pars. Item tunc eis set possibile aliquem esse damnatum pro peccatis venialibus quia pono q qualibet die peccaverit venialiter et non peniteat tunc per tempus infinitum punietur ergo erit dampnatus et nunc esset actu infinitum quia in eo essent infiniti reatus peccatorum et ponatur q quolibet die divideret deus continuū in duas partes sequitur q nūc diuisio esset euacuata propter hoc mirantur quidam quare concedim⁹ eternitatem possibilem et non infinitum.

¶ Ad primā rationē in oppositū dicendum est q si proprie sumantur ppositiones utraqz est falsa nam illa maior quecuqz sit impossibilis et c. si pprie sumatur ordo nature implicat contradictionē nam ut ptz. 5. me. prior scdm naturā dicunt qd qz ptingit cē sine alijs et alia non sine illis et p pns posteri⁹ natura nō ptingit eē sine priori natura igitur sūt simul si aut ali q nō sūt ppossibilia pro eodē instanti durationis vñ p

eodē tēpore nō dicuntur simul natura igitur nec inter illa est ordo nature. et ideo ponere aliqua esse in cō possibilis secundum durationē et habere ordinē nature est cōtradictoria dicere. Expressius autem minor eodemodo implicat contradictionē dicit gregorius et ad probationē dicit q aliud falsū assumit videlicet q cuiuslibet creature ex se vel p se primo modo pvenit non esse. hoc em falsū est qm si creature p se rep se pveniret nō esse a nullo alio posset sibi convenire esse et si ex se esset non ens a nullo posset eē ens sicut quia diameter ex se est incōmēsurabilis cōse sui quadrati a nullo alio posset eē sibi p mēsurabilis. sed verū ē q cuiuslibet creature ex se pvenit eē et tamē nulla creatura est ex se ens i3 quibet est ab alio. nec potest pvenire q nō eē prius ordine nature conveniat creature q eē. Sz forte dicitur q non sic sumitur in argumento prioritas nature sicut dictū ē i3 p tanto qz quia non eē prius natura cōvenit creature q eē quia creatura procedit de non esse ad esse vel forte qz ibi est prioritas cōsequētie. nā sequitur creatura est igitur prius non fuit. et nō sequitur creatura non fuit ergo creatura est. antecedens enim fuisset verum ante mundi creationem. Si dicat nichil ad propositum quia de facto arguunt q creatura pri⁹ non fuit q eē quod nō negatur non autem probant quin oppositū fuerit possibile. S. Taliter dicit de po. 4. 3. ar. 14. ad. 7. post auicēna q non eē prius cōvenit rei q eē id est si libi relinquere nichil eē nec contra producit ratio gregoriū aut durandi.

¶ Ad secundā nego cōsequentiā et ad probationem dico q nulla est na p similitudinem modum pparet q de us nō pdestinavit aliquē ab eterno qd ē hereticum Arguam enim sic. Si pdestinavit igitur necessario quod est falsum. Probatio cōsequētie quia nō potuisset non pdestinare tūc nec ante nec post quorum quodlibet similiter probatur ut in proposito dico igitur ad argumentū q fundatur super imaginatione falsa imaginatur enim q si deus produxisset ab eterno aliqua rem q in aliquo instanti primo pdu xisset illam et tūc querit an tūc vel ante aut post potuerit non producere. Nec autem imaginatio falsa est quoniam ab eterno produxisse non est producere primum in aliquo instanti eterno. sed est ante quodlibet tempus finitum actuale vel possibile vel imaginabile pduxisse. Ex quo manifeste negatur fuisse aliquot tale primum instans eternum unde hoc q dicitur ab eterno in proposito non est oratio i3 dictio equaliter sicut categorica sicut hoc signū totus includit enim in sua significatione equaliter signum distributivum cū suo distributivū i3 tepus. unde idem est dicere q ante quodlibet tēp⁹ iumen do tēpus generalissime. Si autē qratu an deus ab eterno id est ante quodlibet tēpus finitum potuit nō pducere. dicendum ē q sic querit eē singularis illius vniuersalis ē Na nec tamē ex hoc sequitur q ante eternū potuit nō producere. Secundo dico q quando de⁹ pduxit et quādoqz produxit potuit non pducere et quid sit dicendum ad probationem in contrarium satis patet.

¶ Ad tertiz dico q ab eterno deus potuit producere equum de materia si ly de dicat causalitatem materie ad totū cōpositum nō autē si dicat antecedentiā. et cū probatur q nō qz si produxisset de materia aut produxisset per motū aut p mutationem nego cōsequentiā nam oppositum consequens po